

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1025
van het repertorium

Nr. 262 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1/
geboren te   op   ,
huisbewaarder,
wonende te   .

beklaagde

2/
geboren te   op   ,
bediende,
wonende te   .

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, hetgeen impliceert:
- de complete afbraak, inclusief de vloerverharding, van het weekendverblijf dat opgetrokken werd in steen en dat een voorgevelbreedte heeft van ca. 7,5 m en dat afgedekt is met een plat dak;
- de volledige verwijdering van de verharding in natuursteen die zich langs de rechterzijgevel bevindt;
- de totale afbraak van de houten bergplaats die een oppervlakte heeft van ca. 6 m² en die zich bevindt achteraan links op het perceel;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 08/12/2003, en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 96,29 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 10 februari 2004 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1

rechter op 27 januari 2004 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Verbetert en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te _____ van 11 februari 2002 tot 13 november 2003 (datum van bevel tot dagvaarding)

- een weekendverblijf
- een verharding in natuursteen
- een houten bergplaats

in stand te hebben gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Verklaart beklaagden niet schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Spreekt beklaagden hiervan VRIJ en verzendt hen van vervolging zonder kosten.

Laat de kosten der publieke vordering opzichtens deze beklaagden ten laste van de Belgische Staat.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer
Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vorderingen;

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. _____, advocaat bij de balie van _____ ;

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk is;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de omschrijving der feiten heeft geactualiseerd tot en met het decreet van 4 juni 2003;

Overwegende dat conform de vordering van het Openbaar Ministerie, de omschrijving der feiten verder dient geactualiseerd aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003, de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Dat beklaagden hiervan werden ingelicht en zij zich hieromtrent hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht de datumbepaling der feiten heeft aangepast als "van 11 februari 2002 tot 13 november 2003";

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, het volgende blijkt:

- het kwestieuze inbreukmakende weekendverblijf met verharding en houten bergplaats liggen in bosgebied overeenkomstig het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979 en in een vogelrichtlijngebied;
- in de notariële aankoopakte van 30 oktober 1968 is er enkel sprake van een perceel bosgrond zonder enige opstal
- uit de stukken 13 en 14 van het dossier is af te leiden dat de nadien opgerichte constructies alleszins dateren van voor de definitieve vaststelling van het gewestplan
- uit de brief d.d. 15 februari 1978 aan de toenmalige staatssecretaris ter regularisatie weekendverblijven (stuk 14) en de brief aan de provinciegouverneur d.d. 17 oktober 1976 (stuk 13) moet worden afgeleid dat o.m. de huidige beklaagden voor hun constructie geen vergunning hadden en deze trachtten te bekomen
- uit het verhoor van eerste beklaagde (stukken 18-19) blijkt dat het weekendverblijf, verharding en bergplaats in 1969 werden opgericht;

Overwegende dat er geen reden is om de behandeling van de zaak uit te stellen of te schorsen in afwachting van de resultaten van de mogelijke

evolutie van de regelgeving terzake de weekendhuisjes nu daarop in concreto geen termijn geplakt is;

Dat terzake niet kan gesproken worden van een 'gedoogbeleid' door de overheid nu beklaagden zelf reeds van bij aanvang wisten dat zij zonder voorafgaande vergunning hebben gebouwd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied;

Dat immers ontegensprekelijk uit de stukken door beklaagden zelf voorgebracht en de verklaring van eerste beklaagde blijkt dat het weekendverblijf, verharding en bergplaats in overtreding werden opgericht;

Dat niets eraan in de weg staat dat de overheid, in casu vertegenwoordigd door het Openbaar Ministerie, zich hierop beroept als bewijs;

Overwegende dat beklaagden ten onrechte in conclusie voorhouden dat het instandhoudingsmisdrijf in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zoals hier het geval is, niet langer strafbaar zou zijn nu dit blijkbaar steunt op een verkeerde lezing van artikel 146 DRO;

Dat de feitenrechter niet de opportuniteit van de door de overheid gehanteerde zoneringen te beoordelen heeft;

Overwegende derhalve dat de schuld van beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten bewezen is;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagden, met hun blanco strafregister, hun hoge leeftijd, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, aan beklaagden die ertoe in de wettelijke voorwaarden verkeren en erom verzocht hebben het voordeel van de opschorting kan worden toegekend gedurende een periode van 1 jaar vanaf heden;

Dat deze gunstmaatregel afdoende geacht wordt om de beklaagden ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke handelingen te stellen en hen moet leren de goede regels van de ruimtelijke ordening te respecteren;

Overwegende dat nu de feiten van instandhouding bewezen zijn dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 18 december 2002;

Dat er geen reden is om deze zaak voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid

nu voor de hangende zaken geen adviesverplichting bestaat (artikel 198 bis DRO);

Overwegende dat de herstellvordering afdoende gemotiveerd werd vanuit de noodwendigheden van een goede ruimtelijke ordening;

Dat de herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen het kader van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde inbreuken; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is; dat een weekendverblijf met aanhorigheden niet past in een bosgebied/vogelrichtlijngebied;

Overwegende dat nu noch door de stedenbouwkundig inspecteur noch door het college van burgemeester en schepenen een vordering tot meerwaarde gesteld wordt, het Hof geen andere dan de gevorderde herstelmaatregel kan bevelen; dat het bestuur de beleidsvrijheid heeft bij de keuze van de gevorderde herstelmaatregelen doch dergelijke keuze niet aan de rechter toekomt; dat de stedenbouwkundige overheden duidelijk te kennen geven dat de huidige constructie ter plaatse niet in bosgebied kan worden gedoogd omdat daardoor de goede ruimtelijke ordening in het gedrang komt; dat zij hierdoor impliciet te kennen geven geen meerwaardevordering te willen toepassen; dat derhalve wanneer, zoals te dezen, geen vordering betreffende de meerwaarde aanhangig is, het Hof die herstelmaatregel niet ambtshalve kan bevelen;

Overwegende dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- de complete afbraak, inclusief de vloerverharding, van het wederrechtelijk opgerichte en instandgehouden weekendverblijf dat werd opgetrokken in steen en dat een voorgevelbreedte heeft van circa 7,5 m en dat afgedekt is met een plat dak
- de volledige verwijdering van de wederrechtelijk aangebrachte en instandgehouden verharding in natuursteen die zich langs de rechterzijgevel bevindt
- de totale afbraak van de wederrechtelijk geplaatste en instandgehouden houten bergplaats die een oppervlakte heeft van circa 6 m² en die zich bevindt achteraan links op het perceel;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 10 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de

beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 5 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidige arrest vooraf werd betekend;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001

- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de omschrijving der feiten en past de datumbepaling aan zoals hiervoor gezegd (pagina's 4 en 5);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de feiten zoals aangepast en geactualiseerd;

Verleent aan de beide beklaagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van EEN JAAR vanaf heden;

Legt aan de beide veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de complete afbraak, inclusief de vloerverharding, van het wederrechtelijk opgerichte en instandgehouden weekendverblijf dat werd opgetrokken in steen en dat een voorgevelbreedte heeft van circa 7,5 m en dat afgedekt is met een plat dak
- de volledige verwijdering van de wederrechtelijk aangebrachte en instandgehouden verharding in natuursteen die zich langs de rechterzijgevel bevindt
- de totale afbraak van de wederrechtelijk geplaatste en instandgehouden houten bergplaats die een oppervlakte heeft van circa 6 m² en die zich bevindt achteraan links op het perceel, binnen de termijn van TIEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen tien jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot solidaire betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VIJF EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten van beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 177,53 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHT MAART TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier